

BUURTBERICHTEN

Wijkblad van Stichting Buurtbeheer Maria - Gewanden

BEWEEGTUIN FEESTELIJK GEOPEND

Na jaren van voorbereidingen en vertragingen, werd op 25 mei eindelijk de beweegtuintje geopend.

Burgemeester Roel Wever knipte in het bijzijn van vele buurtbewoners en initiatiefnemers het lint door.

Marianne Isenborghs, buurtbewoonster, kwam met het idee voor het aanleggen. Eerder waren er plannen voor een vergelijkbare tuin naast basisschool de Vlieger. Toen echter plannen ontwikkeld werden in het kader van de Parkstadroute, diende zich een alternatieve lokatie aan.

Hoe zat dat nou eigenlijk?

Oorspronkelijk zou het tracé van de Parkstadroute rechtdoor en dus dwars door het basketbalpleintje en het trapveldje lopen.

Enkele buurtbewoners vertelden dat het erg jammer zou zijn als deze veldjes zouden verdwijnen en dat er zo geen mogelijkheid meer zou zijn voor onze jeugd om een balletje te trappen of te werpen.

Wijkbewoner Hans Ermers opperde bij een bespreking het idee om dan

het fietspad maar om te leiden en gedeeltelijk door het Bongaardpark te laten lopen. Zo kon het trapveldje blijven bestaan. Door het inkorten van het veldje ontstond er ruimte die gebruikt zou kunnen worden voor de beweegtuintje.

De initiatiefnemers gingen met het idee aan de slag. Er werden lokale sponsors gevonden die bijdroegen aan de realisatie van de beweegtuintje. Onder het genot van een kop koffie met wat lekkers werd de beweegtuintje op zaterdagmorgen 25 mei geopend.

>

IN DIT NUMMER

- Van de redactie
- Overzicht ontwikkelingen in Hoensbroek
- Opening van de Beweegtuintje
- Interview: Mario Eleveld
- Vlag van Hoensbroek is terug
- Kaartenactie
- Mgr. Hanssenschool op bezoek bij tuindersvereniging Jeugrubbenhof
- Bloemetjesmarkt Schopla
- 'Huubkes vlucht'
- Ruimte voor poëzie
- Opening speeltuintje
- Plantdag Harmoniestraat

Het was even spannend, maar daar zijn we dan weer!

Van de redactie

U heeft twee maanden op deze Buurtberichten moeten wachten. Natuurlijk was daar een reden voor. De gemeente heeft voor een andere aanpak gekozen om buurtgericht werken de komende jaren te continueren. En daarmee is ook de wijze van subsidieverstrekking veranderd.

Kortgezegd komt de nieuwe manier van werken erop neer dat inwoners van Heerlen vanaf nu rechtstreeks bij de gemeente moeten aankloppen om subsidie aan te vragen voor activiteiten die ze willen organiseren.

De rol die buurtstichtingen, waaronder de SBMG, spelen in de wijken, lijkt door deze beleidswijziging onder te sneeuwen. Maar de SBMG blijft zich inspannen om buurtbewoners bijeen te brengen.

De subsidie die de SBMG jaarlijks van de gemeente ontvangt is met enige vertraging verleend en daarmee kan ook deze Buurtberichten weer opgemaakt, gedrukt en gedistribueerd worden. En daar zijn wij heel erg blij mee. Hopelijk u ook.

Want graag berichten we jullie over de opening van de beweegtuin bij het Bongaardpark. We interviewden voormalig profvoetballer Mario Eleveld die nog steeds in onze wijk woont.

Er waren de afgelopen tijd ook de nodige ontwikkelingen met betrekking tot de voorgenomen vestiging van een nieuwe GGZ instelling in de Hoofdstraat.

We kijken even terug op wat er zoal gebeurde en wat op dit moment de

status is. Dat geldt ook voor de visie die de gemeente ontwikkelt voor de toekomst van het centrum van Hoensbroek. Minstens zo belangrijk is de vestiging van het Veiligheidscentrum in ons dorp. Dat zou in eerste instantie in het oude politiebureau gevestigd worden, maar dat bleek een te dure oplossing.

Er was een plantdag bij zorginstelling Op Mezelf, Schopla hield weer een bloemetjesmarkt en er was weer een bijeenkomst van alle participanten van onze buurtstichting. Hierover vindt u alles in deze Buurtberichten.

Als laatste kunnen we medelen dat we een nieuwe partij hebben gevonden die het drukwerk van Buurtberichten verzorgt. Hierdoor wordt de levering zekerder en beter te controleren.

Kortom: de SBMG staat niet stil. Veel leesplezier!

Stichting Buurtbeheer

COLOFON

Buurtberichten is een uitgave van Stichting Buurtbeheer Maria-Gewanden

22e jaargang, nummer 2, augustus 2024, Oplage: 2000

Redactie:

Hans Ermers, Maria van Dun
Ben Maes (algemeen),
Peter Sikora (HAK)

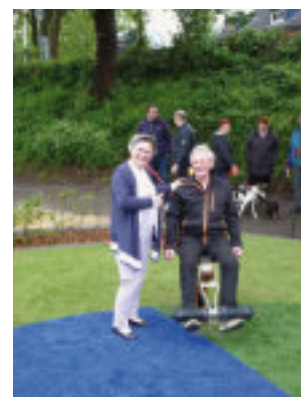
Postadres redactie SBMG
Maria-Gewandenstraat 24
6432 CP Hoensbroek
Telefoon: 06 226 813 86
redactie@mariagewanden.nl

Kopij voor de volgende uitgave dient uiterlijk 1 oktober 2024 ingeleverd te zijn.

De redactie is niet aansprakelijk voor gegevens die door derden worden verstrekt.

Opmaak: Ermers Communicatie
Druk: TopCopy Heerlen

> Vervolg pagina 1

Hij werd geboren in 1962 in Heerlen en woonde zijn hele jeugd in onze eigen Kasteelbuurt. Eerst in de Damiaanstraat en halverwege de Markgravenstraat. Later ook nog aan de Schuureikenweg in het huis waar vroeger de spoorwegwachter woonde.

Zijn lagere school was de Heilig Hartschool die naast het huidige toegangsweggetje naar de parkeerplaats van ons kasteel lag.

Op die school viel hij al op door zijn sportprestaties.

Natuurlijk werd hij voetballer, maar daarvoor reed hij ook in zijn jonge jaren nog mee in wielrenwedstrijden voor junioren.

Zijn voetbalspel werd gevormd door de wijk waarin hij opgroeide en het harde spel bij Kaspора. Uiteindelijk speelde hij zich in de kijker bij een scout van Fortuna SC die hem meteen naar de Baandert liet komen.

Na een succesvolle carrière bij de eredivisieclub en bij Jong Oranje, kreeg hij echter te maken met veel blessures en moest noodgedwongen stoppen. Onlangs ging zijn eerste voetbalclub EHC failliet. Dit alles was voor mij aanleiding voor een interview met profvoetballer, wijk- en oud klasgenoot Mario Eleveld.

“Het was een schitterende wijk, die Kasteelbuurt en een heel andere tijd dan nu. Er was veel saamhorigheid tussen mensen. Iedereen kende elkaar en hun families: jouw familie (Ermers), familie Kremer, Hassing, Griekspoor, Roelofs, Sjeuf Knarren met zijn fietsen. Verderop woonden families als die van Doek en Tabak. We speelden veel buiten in mijn jeugd.”

Vertel eens iets over jouw school...

“Ja, de Heilig Hart school dus. Die lag naast de Antoniuschool. Ik had daar les van bijvoorbeeld meester Kleeve, directeur Silverentand (beter bekend onder de naam ‘de Kietsj’, red.). Die droeg een zegelring, maar dan andersom. Herinner je je dat nog? Als je niet luisterde of zo, dan kreeg je een veeg met zijn vlakke hand over je hoofd.

INTERVIEW: MARIO ELEVELD

...‘De mentaliteit van de kolonie, het overleven daar, heeft me heel veel geholpen in mijn verdere carrière. Ik leerde om me veel harder op te stellen.’

Foto's en interview: Hans Ermers

Er is een leuke klassenfoto met al die jonge gastjes uit de kolonie. Het was een mooie tijd daar. Meester Wijnen herinner ik me ook nog. En de schooltandarts niet te vergeten. Die vergeten we dus nooit. Die vergeet niemand meer.”

Ik herinner me dat er wel eens sportdagen waren en daar zat ook atletiek bij. Je kon toen ook al erg ver springen....

“Klopt. Je had het Emmaterrein in Treebeek en daar werd die sportdag gehouden. Daar won ik de tachtig meter sprint en het verspringen. Ik was elf jaar toen. Ik sprong 4 meter 30 geloof ik.”

Je was dus toen al met voetballen bezig. Ik heb wat zoekwerk gedaan. Je speelde bij EHC, Kaspора. Met Rene Maassen werd je vijf keer jeugdkampioen bij EHC. Daarna twaalf jaar bij Fortuna SC....

“Eigenlijk begon het zo: bij EHC had je vooral technische voetballers. We wonnen bijna elk toernooi waar we aan meededen. We speelden destijds in een roodwit shirt zoals Ajax dat vroeger had. In Duitsland werden we ‘Das Ei von Ajax’ genoemd. We speelden echt goed. Maar ik kwam er al heel vroeg achter, dat er een speler geld kreeg van zijn vader voor ieder doelpunt dat hij maakte. In dat jaar was ik voor C2 topscorer geworden met 56 doelpunten in één jaar. En dat hij voor elk doelpunt geld kreeg, vond ik niet leuk. Daarom ben ik teruggegaan naar Kaspора.

Ik had bij EHC trainer Hoeps, een geweldig trainer. Maar ik koos toch voor Kaspora. Daar speelde ik met jongens als Loek Doek en Jan Hassing en daar leerde ik dus voetballen met vallen en opstaan. In de training speelde ik een bal en tien seconden later schoot een speler me vol achter in mijn kuit. Dus ik dacht: wat doet die nou? Maar niet met mij hè! Dus de eerste bal die hij kreeg schopte ik hem met bal en al over de lijn. Ik was een amateurje, had geen contract. Maar ik dacht: ik laat mij niet zomaar schoppen. Hij stond op, trok me aan mijn haren en zei: 'Nou ben je bij de selectie menneke'. Zo werd je getest in die tijd. Dat is dus overleven in het betaald voetbal. Die mentaliteit heb ik uit de kolonie meegekregen: laat je niet de kaas van het brood eten! Joop van Daele, die in 1970 voor Feyenoord de beroemde wereldgoal tegen Estudiantes scoorde, was destijds trainer bij Fortuna en die ging weg naar Excelsior. Hij stond op een gegeven moment bij mij aan de deur. Hij woonde hier op de Raambouwstraat. Hij vroeg of ik mee wilde gaan naar Excelsior. Toen ben ik samen met mijn moeder naar de manager van Fortuna gestapt. Die heeft een week later met het bestuur overlegd. Dat wilde niet dat ik ging en toen kreeg ik dus mijn eerste contract. Anders was ik ook echt naar Excelsior gegaan want ik wilde echt door in het betaald voetbal."

Je hebt nog Europacupvoetbal gespeeld en ook in Jong Oranje gestaan...

"Klopt. Het eerste jaar dat ik in het eerste speelde, promoveerden we meteen. Hop, meteen de eredivisie in. Ik maakte ook nog een beslissend doelpunt in de wedstrijd tegen Heracles. In dat eerste jaar eredivisie werden we meteen achtste wat een heel goede prestatie was voor een nieuwkomer.

....'Wie van die snotapen die nu rondrennen kan zeggen: ik heb nog tegen Crujff gespeeld?....'

Een jaar later haalden we de bekerfinale in de Kuip tegen Feyenoord met Crujff en Gullit. Maar Feyenoord werd kampioen én ze wonnen de beker. Daardoor ging de verliezend bekerfinalist Europacup II spelen, wat nu Champions League is. Bijna niet

voor te stellen nu.

De eerste wedstrijd speelden we tegen BK Kopenhagen. Uit werd het 0-0. Voor veel mensen een slechte wedstrijd, maar voor ons geweldig. Op dit Europees niveau hadden we nog nooit gespeeld. Thuis wonnen we met 3-0.

De tweede wedstrijd tegen Wisla Krakau werd thuis 2-0 en uit 2-1. Omdat doelpunten toen telden gingen wij als enige club door in de derde ronde. Alle andere Nederlands clubs lagen er al uit. En toen kregen we Everton waar we uit en thuis tegen verloren. Achteraf geen schande want Everton won de Europacup dat jaar. Het waren fantastische ervaringen."

En Jong Oranje dus....

"Klopt, twee wedstrijden. Een tegen Zweden thuis en de andere tegen België. Ik speelde toen samen met Danny Blind en Robbie de Wit. Willem Kieft ook. Nico Hanssen keepste en Rene Maassen deed ook nog mee."

Wat is je bij Fortuna nou het meeste bij gebleven behalve die grote wedstrijden?

"Ik ga nog regelmatig om met een aantal oud collega-spelers. Frans Thijssen bijvoorbeeld, ooit nog voetballer van het jaar in Engeland. Goochelaar in het veld en ook als persoon heel gewoon gebleven. Ook heb ik nog goed contact met John Linford.

Terugkijkend: we hadden een goede mix: we hadden harde werkers, technische voetballers, we hadden lengte en goede keepers. Daar lette onze toenmalige manager Joop Castenmiller heel goed op. Dus wat mij het meeste bij is gebleven is dat mijn team altijd goed was. Ik heb tien jaar alleen maar eredivisie mogen spelen, Europees voetbal, een bekerfinale behaald en gespeeld tegen Crujff, Gullit, van Basten, Koeman en Rijkaard."

Maar je kreeg op een bepaald moment met enorm veel blessures te maken. Hoe heeft je dat achtervolgd in die periode?

"Het begon met een knieblessure. In een duel verdraaide mijn knie en liep ik een scheur in mijn meniscus op. Atroscopie (kijkoperaties red.) bestond toen nog niet, dus ik lag er meteen drie maanden uit met herstellen en zo. Blessures ontstonden meestal omdat ik er te hard in ging. Als verdediger was ik een vrij harde speler. Maar soms was het ook gewoon domme pech. Maar het kostte me steeds veel tijd om te herstellen. In een bekerwedstrijd uit tegen DOVO kwam er een hoge bal en ik ging met

de keeper en twee verdedigers samen de lucht in. We kwamen tegen elkaar. Ik was niet echt bewusteloos maar wat groggy. Dus ik meteen naar het ziekenhuis waar bleek dat er een bandje in mijn nekwervel gescheurd was. Ik schrok zelf niet zo erg, maar de mensen eromheen wel behoorlijk. Wat me van het ziekenhuis is bijgebleven is dat er een verpleger aan mijn bed zat. Die vertelde me dat de manager langs was geweest. Op het veld was mijn shirt opengeknipt omdat ze dat niet over mijn hoofd uit wilden trekken. Die manager had bij dat openknippen het nummer 3 even uit het shirt geknipt want dat konden ze goed gebruiken voor op een ander shirt. Zo ging dat in die tijd."

Maar je moest dus op een gegeven moment stoppen....

"Ja, mijn knie was dik. Er bleef steeds vocht terugkomen waardoor ik steeds een week of twee moest rusten. We trainden toen nog vijf, zes keer per week, dus dat ging op een gegeven moment echt niet meer. Ik was toen overigens al bezig met het behalen van mijn trainersdiploma's waarvan ik er uiteindelijk drie heb gehaald."

Je hebt ook nog een tijd een functie gehad bij de spelersvakbond VVCS?

"Klopt. Ik behartigde de belangen van spelers in het zuiden. Een van mijn eerste spelers die ik begeleidde was Fernando Ricksen. Op zich was dat een leuke tijd, maar je merkte toen al iets van ontevredenheid bij voetballers die eigenlijk nog niets hadden gepresteerd. Kijk: mijn eerste twee jaren bij Fortuna fietste ik drie keer per week door weer en wind naar Sittard. Ik was toen twaalf. Dat maakt je een stuk harder. Maar bij de VVCS werd bij contractonderhandelingen al door onervaren spelers veel geëist."

Lees verder op pagina 6 >

Speeltuin weer geopend

Na een lange periode ging in het paasweekend eindelijk onze speeltuin weer open. Dit is de oudste speeltuin van Hoensbroek.

De heropening was alleen maar mogelijk door de keiharde inzet van de vrijwilligers en het nieuwe bestuur van de speeltuin.

Petje af voor jullie allemaal!

Plantdag in de Harmoniestraat

Op 13 maart was er in de Harmoniestraat een plantdag. Tijdens deze gezamenlijke actie van OpMezelf en Woonpunt werden langs de gevels van de flats tientallen planten en heesters geplaatst door bewoners en medewerkers van beide organisaties. Eerder werden er al fruitboompjes en hekwerken geplaatst. Mede hierdoor heeft de straat een vriendelijkere uitstraling gekregen.

Het was weer genieten tijdens de jaarlijkse Braderie!

Met jouw voetbalachtergrond, met name het voetballen in de kolonie bij Kaspora en gehard daardoor: kijk je dan nu ook enigszins somber naar de voetbalmentaliteit van dit moment?

“Nou, er zijn wel eens mensen die tegen me zeggen: ‘Verdomme lange, was je maar dertig jaar later geboren’, vanwege het financiële aspect van het voetbal natuurlijk. En dan denk ik: natuurlijk is dat zo. Maar van de andere kant: wie van die snotapen die nu rondrennen kan zeggen: ik heb tegen Crujff gespeeld? Ik tikte hem als negentienjarig een bal in het gezicht en kreeg geel. Frans Cörver zei altijd: ‘Wie is Crujff? Als dáár een gulden ligt, moet hij zich ook bukken om hem op te rapen’.

Het hedendaagse voetbal is veel sneller dan vroeger. In mijn tijd was er ook geen medische keuring zoals nu.

Trainer Bert Jacobs vertelde altijd: ‘jullie mogen rustig vanavond op stap gaan en hoe laat het wordt interesseert me niet, maar morgenvroeg om zeven uur wordt er een uur op het strand gerend en wie er niet is heeft echt een probleem.’ Die mentaliteit is in deze tijd weg.

Betaald voetbal is een keiharde wereld en daar moeten jeugdspelers ook op getraind worden. Anders wacht ze een enorme teleurstelling.”

Je was ook nog jeugdtrainer....

“Ja, bij Fortuna en Roda JC. Bij Fortuna hadden we oud-spelers als jeugdtrainers. Dan kun je echt iets overbrengen bij de jeugd. Je hebt er zelf gestaan, voor vijftien of dertigduizend supporters. Je weet wat er op je af kan komen.

Bij Roda heb ik Huub Stevens meegemaakt, een fantastische trainer. Mensen vinden hem te streng. Maar ik vind: betaald voetbal is knokenhard, je moet er álles voor opzij zetten om er te komen. Toen ik een jaar of zestien was en jongens in de buurt op vakantie gingen, rende ik langs het kasteel, rechtsaf richting Ten Esschen, de Brommelerberg af, Swier door, Kersboomkensweg naar Hulsberg en via Nuth terug. Dat heb ik ervoor over gehad en ik krijg de indruk dat het ze tegenwoordig te makkelijk wordt gemaakt. Ik heb een wedstrijd van het tweede elftal van Roda met Huub Stevens gezien, ik vergeet het nooit meer. Het was rust en ‘die lange’ zegt tegen mij: ik moet in de rust even wat zeggen tegen een paar spelers. We komen de kleedkamer binnen en hij zegt: ‘Jij, jij en jij: morgen alle drie naar de kapper want ik heb jullie in de eerste helft twintig keer dit zien doen (slaat haren achter de oren), dan kun jij je dus niet concentreren op de

wedstrijd!’

Pak je nu Halilovic bij Fortuna. In het begin noemden ze hem ‘de tovenaer van Sittard’. Leuke voetballer overigens: kappen draaien, kappen draaien. Maar na twee minuten stond hij nog op dezelfde plaats, zijn haarbandje dertig keer goed te doen. Dat is leuk, maar als de prestaties achterblijven gaat men zich daaraan storen. Stevens was daar keihard in en ik vond dat prima.”

Je haalde het net even aan. Je komt in de eredivisie terecht en dan speel je bijvoorbeeld voor het eerst in de Kuip. Wat doet zo’n vol stadion eigenlijk met je als je daar voor het eerst het veld oploopt?

“Als we in de Kuip speelden, liepen we die trap op en dan renden we het eerste naar de supportershelft van Feyenoord. Dan werden die Rotterdamers helemaal gek. Dan hingen ze in de hekken en zo en wij liepen lachend weg. Dat heeft nooit

invloed gehad op mijn prestaties. Bij de bekerfinale zaten er vijftigduizend man, dan krijg je wel even kippenvel, fantastisch.

De Baandert zat vaak vol, achttienduizend man. En vergeet de derby’s niet. Ik geloof dat ik in mijn hele carrière dertig keer geel heb gehad en zeker twintig daarvan kreeg ik in een wedstrijd tegen Roda. Een stevig duel aangaan met Gène Hanssen, het publiek vond het geweldig. Het maakte mij wat spanning betreft niet uit of ik een grote of een kleine wedstrijd speelde.”

Je hebt een paar jaar programma’s gemaakt voor RTV Parkstad. Hoe kwam dat zo?

“Klopt. Ik kende Lex Nelissen al langer. We speelden in Polen tegen Wisla Krakau. En jaren later staat hij opeens aan de voordeur. Ik woonde toen nog in Oirsbeek. En met zijn typische stem zei hij: ‘Lange, ich höb get vuur dich’. Hij gaf me een koker

waarin het originele aanplakbiljet van die wedstrijd zat. Dat had hij destijds uit eenabri meegenomen. Ik vond het een geweldig aandenken. Lex was een echte wielervent. Hij was ook nog even stadionspeaker bij Fortuna.”

Nu je dat zegt: heb je niet ook in je jeugd nog iets met wielrennen gedaan?

“Jazeker, toen ik klein was. Ik wilde eigenlijk wielrennen.”

Ik herinner me dat je ooit een witte Peugeot renpin kreeg toen je nog in de Markgravenstraat woonde...

“Jazeker, dat je dat nog weet. Met een rood stuurlijnt geloof ik. Ik ben zelfs nog even lid geweest van wielierclub de Ster in Geleen. Maar voetbal was toch leuker.”

Maar goed, je ging dus veel interviews doen bij RTV Parkstad voor het programma Inkoppers. Voornamelijk met mensen uit de amateurvoetbalwereld of ook met profs?

“Ja, ik had een eigen programma ‘Een tegen een’ waarin ik mensen uit de voetbalwereld interviewde die ik in mijn eigen carrière had ontmoet als speler, scheidsrechter, manager of zelfs supporter.”

Een zwarte pagina van het Hoensbroekse voetbal: het faillissement van EHC. Een begrip in Hoensbroek en ver daarbuiten. Dat moet wat met je doen, jouw eerste club...

“Ik sprak een tijdje geleden met voorzitter Remco Offermans omdat ik het idee had om een jeugdvoetbalschool te beginnen. En opeens hoorde ik dat er enorme schulden waren bij de club. Dan vraag je je af hoe dat gekomen is. EHC is altijd een goede, gezonde club geweest. Ik begreep dat er wat minder jeugd was en een fusie met FC Hoensbroek is er niet van gekomen. Ik vraag me ook af waarom er niet verder onderzocht is wat de mogelijkheden waren in een vorm van samenwerking met Passart/VKC. Bijvoorbeeld: kunnen we alle jeugd samenbrengen op één complex en de rest op het EHC terrein. Misschien had je zo meer aanwas ook van buitenaf kunnen krijgen.”

Dus jij bent wel een voorstander van samenwerking?

“Ja, het ligt natuurlijk gewoon naast elkaar! Niets makkelijkers. Dus ik heb geen idee hoe het daar fout heeft kunnen gaan. Bij mij sloeg het nieuws in als een bom.”

Nu even over Hoensbroek in het algemeen. Het gaat niet goed met het centrum. Vanavond (16 mei) is er in Amicitia een informatieavond over de toekomst van het centrum. Wat zou er volgens jou moeten veranderen; welk idee zou jij aandragen?

“Laat ik voorop stellen dat het gratis parkeren prima is. Ik vind het triest om te zien wat er allemaal leeg staat. Mijn vrouw wilde kijken of ze in een leegstaand pand etalageruimte mocht gebruiken. Ik belde drie eigenaren van panden en drie keer kreeg ik Hollanders aan de telefoon, Amsterdammers, Rotterdammers. Die boeit het voor geen meter of hun pand leeg staat. Ze zijn hier ook nog nooit geweest. Door die houding verpaupert het. Ik heb wel het idee dat we een achtergebleven gebied zijn geworden ten opzichte van Heerlen Centrum. Maar ook daar staat het nodige leeg.

Er moet iets gebeuren, maar wie moet het oppakken? Wij hebben nog een bepaald gevoel bij de markt of het centrum, de kermis. Maar ik heb het idee dat dat gevoel onder jongeren niet meer bestaat.”

<<

Bloemetjesmarkt **SCHOPLA**

Op 11 Mei hield Schopla weer zijn jaarlijkse Bloemetjesmarkt in samenwerking met Egidio Pettini.

Dit jaar kozen wij van Schopla voor een andere locatie vanwege de werkzaamheden in onze wijk. Wij stonden bij ons mooie trafohuisje en hadden behalve prachtig weer een ruime keuze aan bloemen en planten. Veel mensen vonden de nieuwe locatie gezelliger en bleven ook even een praatje maken onder het genot van een kopje koffie of thee.

Kortom een geslaagde dag! Mochten jullie denken: wat leuk daar wil ik ook eens naar toe: elk jaar op de zaterdag vóór Moederdag vindt dit evenement plaats, dus zet het in de agenda.

Tot volgend jaar!

ONTWIKKELINGEN IN HOENSBROEK

Het zal velen wellicht niet ontgaan zijn dat er de afgelopen maanden het nodige te doen is geweest rondom de voorgenomen vestiging van zorginstelling MET GGZ in het pand aan de Hoofdstraat 81. Omdat een en ander nog net binnen de wijk Maria-Gewanden ligt en u mogelijk niet weet wat er speelt, geven wij een kort overzicht van de stand van zaken. Verder heeft de gemeente plannen om een visie voor het centrum van Hoensbroek te ontwikkelen en voor het vestigen van een veiligheidscentrum. Ook hierover meer informatie.

MET GGZ

MET GGZ is een zorginstelling die voornemens was om in het pand aan de Hoofdstraat 81 meerdere ruimtes voor dagbehandeling in te richten. Het huidige pand van MET GGZ aan de Heisterberg voldoet niet meer aan de eisen die men wenselijk acht. Het pand in de Hoofdstraat werd al aangekocht en er waren al weken werkzaamheden aan de gang. Om de praktijk te kunnen beginnen, was echter een omgevingsvergunning nodig en die werd bij de gemeente aangevraagd.

Omwonenden zagen echter niets in de voorgenomen plannen en tekenden bezwaar aan.

Belangrijkste reden voor hun bezwaar is dat er in de Hoofdstraat, naast bestaande vormen van overlast, een té grote clustering van zorginstellingen zal ontstaan (Op Mezelf, Arista Cura). Een verdere achteruitgang van een gezonde balans tussen zorg en wonen in combinatie met toenemende overlast.

Gemeenteraadsleden stelden hierover in januari al vragen aan het College, dat in eerste instantie ervan uitging dat de vestiging van MET GGZ niet tot overlast zou leiden.

MET GGZ organiseerde hierop een informatieavond waarin de plannen toegelicht zouden worden. Een vertegenwoordiging van de gemeente was aanwezig. De avond verliep echter anders dan

gepland: omwonenden maakten met name aan de aanwezige vertegenwoordiging van de gemeente kenbaar dat men het helemaal niet eens was met de vergunningaanvraag en de mogelijke goedkeuring hiervan.

Inmiddels verschenen ook in dagblad de Limburger artikelen over de plannen en het verzet van bewoners. Daarop werd door het College van Burgemeester en Wethouders een extra informatieavond gehouden in de Koffiepot op 15 april.

Inmiddels had de landelijke pers lucht gekregen van de onvrede van de bewoners: Hart van Nederland interviewde enkele aanwezigen en de burgemeester.

Ook kwamen de diverse vormen van overlast in de Kouvenderstraat en Mgr. Lebouillestraat aan de orde. Intussen gingen de burgemeester en wethouders in gesprek met de aanwezigen.

Een en ander heeft er toe geleid dat het College besloot om de vestiging van MET GGZ in de Hoofdstraat niet door te laten gaan en besloot om samen met MET GGZ op zoek te gaan naar een alternatieve locatie.

Het is momenteel nog onduidelijk wat er met het pand aan de Hoofdstraat gaat gebeuren en welke afspraken er zijn gemaakt omtrent het verdere verloop van de zoektocht naar een andere locatie.

CENTRUMVISIE HOENSBROEK

In het Meerjarig Bestuurlijk Programma van de gemeente Heerlen is het ontwikkelen van een visie voor de toekomst van het centrum van Hoensbroek opgenomen.

Enkele politieke partijen stelden meerdere keren vragen over de voortgang van deze plannen. Op 16 mei vond er een informatieavond plaats in partycentrum Amicitia. Een extern bureau uit Maastricht was daarvoor al ingeschakeld om het ontwikkelen en het schrijven van die visie gestalte te geven. Tijdens de informatieavond was er echter nog geen sprake van een uitgewerkte visie. De wethouder kon wel melden dat inwoners kunnen aansluiten bij de in centrum Heerlen al lopende 'Reuringregeling'. Verder werd de mogelijkheid geboden voor het aanvragen van een subsidie voor het verfraaien van karakteristieke gevels en wordt het Gebookerplein op korte termijn vergroend.

VEILIGHEIDSCENTRUM

Om (het gevoel van) de veiligheid in Hoensbroek te vergroten, werd in het Meerjarig Bestuurlijk Programma ook vastgelegd dat er een veiligheidscentrum in het voormalige politiebureau zou komen. In dit veiligheidscentrum zullen diverse partijen gehuisvest worden waaronder politie en BOA's. In april werd bekend dat de renovatie van het voormalige politiebureau te duur zou worden en dat men onderzoek doet naar een alternatief pand. De burgemeester gaf desgevraagd aan dat men een ander gebouw binnen een straal van driehonderd meter van het oude politiebureau op het oog heeft en dat hij verwacht dat het veiligheidscentrum aan het einde van het jaar in gebruik genomen kan worden.

↓ *Bijeenkomst centrumvisie Hoensbroek, 16 mei j.l.*

DE VLAG VAN HOENSBROEK IS TERUG

Op 28 juli werd bij de kleine St. Janskerk de 'oude' vlag van Hoensbroek in ere hersteld. Het is de bedoeling dat het vaandel bij bijzondere gebeurtenissen gehesen zal worden, bijvoorbeeld op het voormalige gemeentehuis, nu Zorgplein Hoensbroek. Daarover wordt nog overleg gevoerd. De vlag bestaat uit vier witte en vier rode horizontale banen. Daarop een zwarte leeuw.

De vlag werd mogelijk gemaakt door de sponsoring van een aantal reünisten van de Studentenvereniging St. Servatius en de Vrung va Gebrook in afstemming met de Heemkundevereniging.

Die zondag hield St. Servatius haar reünie bij Amicitia en in het kader van het programma van die dag werd rond 15.00 uur de vaan voor de eerste keer gehesen in een tijdelijke vlaggenmast bij de kleine St. Jan.

Meerdere mensen hebben al aangegeven dat ze graag een vlag zouden willen hebben en dat kunnen wij uiteraard goed begrijpen. Hoensbroek mag zijn trots laten zien en daar hoort een eigen vlag natuurlijk helemaal bij.

Wie interesse heeft in de vlag, kan contact opnemen met het secretariaat van de Heemkundevereniging:

- **telefonisch** op (045) - 5217721 of mobiel: 06-11317861
- **per e-mail:** secretaris@heemkundehoensbroek.nl

Er zijn mensen die menen dat wij het armste dorp van Nederland zijn.
Tjonge, wat zitten zij er naast.
Dat zijn slechts cijfertjes in tabellen, die kunnen we veranderen. Oké, het is nog niet helemaal zichtbaar, ook nog niet voelbaar, zeker niet aan de oppervlakte, daar gaan we wat aan doen.
Klopt, er is echt nog werk aan de winkel.

Wij zijn het rijkste dorp van Nederland en dat gaan we heel Nederland vertellen.
Om alvast in de stemming te komen sturen we hen een groet uit ons dorp
Gewoon, op de oude manier, via een ansichtkaart.

Wie ga jij een kaart sturen, familie, vrienden, goede bekenden
in het binnenland en buitenland?

Denk ook eens aan een hartverwarmende boodschap aan alle instanties en hun bestuurders, denk aan hen die het ook nog niet op hun netvies hebben staan dat zij in het rijkste dorp van Nederland een verantwoordelijkheid hebben om de schoonheid van dit dorp mee zichtbaar te maken.

Voel je vrij om een groet te sturen naar iemand waarmee je een connectie hebt of graag zou willen hebben, waar ter wereld dan ook. Laat je hart spreken.
Vind hen, Zie hen. Misschien gaan ze ons ook zien.
Buurt zegt JA.

Living
Sculpture
Trovami Vedimi
Vind mij
Zie mij

Dus..!
■■■■

Actie voor positieve impuls voor imago Hoensbroek

Meer informatie over waar de kaarten met de groeten uit het rijkste dorp van Nederland verkrijgbaar zijn, vind je op Solloo.nl.

Jeugrubbenhof

Tuindersvereniging sinds 1984

Leerlingen Mgr. Hanssenschool op bezoek bij Tuindersvereniging Jeugrubbenhof

Op 21, 22 en 23 mei hebben vijf groepen leerlingen van de Mgr. Hanssenschool een bezoek gebracht aan de tuinen van Tuindersvereniging Jeugrubbenhof. Hier volgt hun verslag.

De imker heeft ons van alles over bijen verteld en we mochten honing proeven. Dat was lekker!

De Imker leerde ons nog veel meer over de bijen. In de bijenkasten leven wel 45.000 bijen. Een werkbij leeft ongeveer zes weken. In een bijenraam zitten allemaal gaatjes en die zitten vol honing. Van de honing mochten wij ook proeven, lekker zoet. groom proeven.

Dat was ook erg lekker. Het fruit was soms zuur. En onderweg hebben wij raadsels en vragen beantwoord. Dit vonden wij leuk en leerzaam!

Door de vele regen waren er veel plantjes opgegeten door slakken. Zodra de zon meer gaat schijnen en het minder gaat regenen zullen er veel minder slakken zijn en kunnen de planten gaan groeien. Ook waren er veel bloemen te zien. Die waren er niet alleen om naar te kijken maar ook om de bijen te lokken.

We vonden het geweldig om zelf te mogen spitten, harken en plantjes te planten. Dit waren plantjes van rode kool en snijbietjes.

Reacties van de kinderen:

- Het was erg leuk!
- We hebben allemaal lekkere dingen mogen proeven.
- Het was fijn dat we mochten komen kijken.
- We hebben veel geleerd, zoals dat je geen bijen mag weggagen.
- De honing was erg lekker
- Het planten was leuk om te doen.
- Wij zouden het leuk vinden om nog een keer langs te komen, zodat wij kunnen zien of de plantjes gegroeid zijn.

Bedankt dat wij mochten komen!
Wij vonden het erg leuk en leerzaam.
Tot de volgende keer.

Stel je voor: je heet Huubke en je bent vier jaar. Op een nacht breekt er thuis brand uit. Je moeder, zwanger van haar zevende kind, vlucht de trap af, valt en overlijdt aan haar verwondingen, samen met haar ongeboren kind. Jij blijft achter met je vader en vijf andere kinderen. Je vader kan het leven niet meer aan en pleegt zelfmoord. Vanaf dat moment breng je je hele kindertijd door in een klooster met strenge Duitse nonnen en vervolgens in een klooster met gefrustreerde Duitse Franciscanen.

Dit onvoorstelbare is écht gebeurd. De brand vond plaats in 1924 in het Limburgse dorpje Douvergenhout. Veertig jaar later vertelde Hub hoe hij al die jaren lijdzaam een tiranniek kloosterbewind onderging. Er gebeurde weinig vreugdevols in zijn leven. Maar gelukkig kon hij op de stadsschool soms zijn pijn ontvluchten. Daar speelde een onderwijzer, speciaal voor hem, af en toe op zijn viool. Op die klanken was het alsof Huubke zweefde, alsof hij vliegend vluchtte naar een vriendelijker leven.

Die viool zou hij nooit vergeten. Wonderlijk genoeg studeerde zijn dochter in de jaren zestig op het conservatorium succesvol... viool. Maar vlak voor haar eindexamen gebeurde er iets dat alles op zijn kop zette. De vlucht voor het traumatische verleden bleek mislukt.

Schrijver Jos Bours is geïnteresseerd in persoonlijke geschiedenis-verhalen, die ook iets vertellen over de maatschappij waarin ze plaatsvinden. Historisch onderzoeker John Muijsers bracht hem in contact met dit verhaal. Jos kende het niet, terwijl het zich toch in zijn eigen familie heeft afgespeeld.

Er is nooit over gesproken, waarschijnlijk uit schaamte. Samen met componist en neef Arno Dieteren maakte hij van dit verzwegen familie verhaal een literair én een muzikaal kunstwerk in geheel eigen stijl. De literaire vorm is ongewoon: het verhaal wordt verteld van achter naar voren, in stukken en brokken, compact, maar toch vol levendige details zoals een bewustzijn werkt. De muziek is geen illustrerende 'achtergrondmuziek' maar vertelt het onzegbare verhaal en raakt de onderliggende gevoelslaag. Ze is eigenzinnig, ze knarst en schuurt maar is opeens weer zangerig of melancholiek. Ook als ze niet hoorbaar is, is ze er. Ze begeleidt de hoofdpersoon op zijn levenspad en markeert belangrijke gebeurtenissen in zijn leven. De altvioolsolo is als een muzikale rode draad verweven door het verhaal als metafoor voor een andere, betere wereld.

Jos Bours is (theater)schrijver en publiceert regelmatig non-fictie en fictie, onder andere de romans *De jongens van het Glaspaleis* (2014) en *Duvelsprie* (2018).

De componist Arno Dieteren maakt in zijn werk gebruik van het vrije atonale systeem. Met zijn composities zoekt hij de verbinding met muziektheater, geluidsstudio, proza en poëzie: een *Gesamtkünstler* van deze tijd. Hij schreef muziek voor de muziektheatervoorstellingen *Doodgoed*, *Kaspar Hauser*, *Wit Water* en vele andere.

Jos Bours:	schrijver en verteller
Arno Dieteren	muziekcompositie
Guus Ghijsen	altvioolsolo
Paulien Dieteren	klarinet en basklarinet
Ensemble 88	
Opnametechniek	Sam Huisman en Misha Bours.

Traditiegetrouw maakt een groep inwoners van onze wijk en daarbuiten op zondagmorgen de poëziewandeling. We wandelen ongeveer anderhalf uur en maken onderweg enkele pauzes waarin we eigen of teksten van anderen voordragen. Vanaf nu zullen we in elke editie van Buurtberichten een tekst delen van een van de deelnemers.

#1: tekst: Jacques Smeets, foto: Lian Strijards

Avé Maria

mijn naam is meneer De Bruin
niet dat ik mezelf zo noem
mijn baasje gaf mij deze naam
heb geen notie van het waarom

geen klaaglied, geen gebed
een hond klaagt en bidt niet
laat mij maar even
met Maria achter haar tralies

ik zit hier omdat het erg warm is
de stenen onder mijn gat zijn koud
verkoeling is derhalve welkom
op deze hete zomerse dag

het is ook niet nodig om te bidden
honden kennen geen hemel en hel
zoals mensen die denken te kennen
als hond kan ik niet denken, denken
mensen

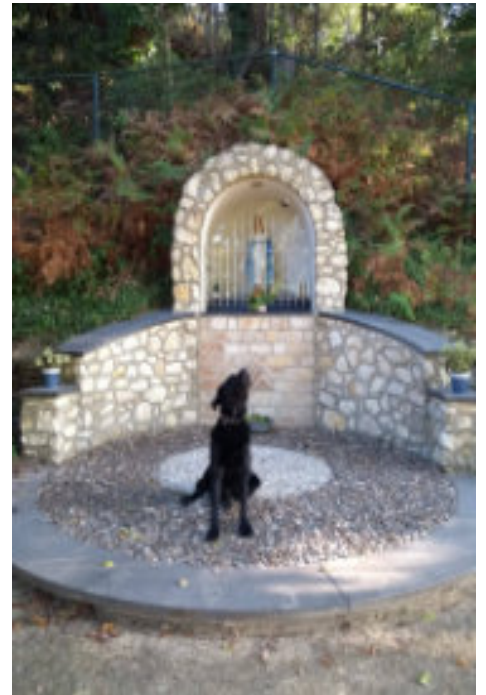
zoals je ziet kijk ik niet op of om
naar Maria in haar afgesloten grot
zij ziet mij ook niet zitten
op haar keurig aangeharkte perkje

als je mij een lekker brokje toewerpt
zal ik mijn stem verheffen
zo luid dat Maria ervan schrikt
en mijn baasje er vandoor gaat

misschien gelooft zij in het wonder
dat Maria werkelijk schrikt
als ik luidkeels blaf
omdat ik nóg een brokje wil

ik ben slechts een hond
die niet weet en niet denkt
nooit in stilte of luidkeels
zal denken of zeggen:

Avé Maria

Heeft u ook zin om mee te lopen? (u hoeft niet per se moeilijke teksten te kunnen schrijven, eenvoudige mag ook). We lopen elke eerste zondag van de maand, we starten om 11.00 uur bij het witte kerkje aan de Zandbergsweg

Schilderclub

De leden van Schilderclub Indigo komen iedere dinsdagmorgen bij elkaar vanaf 9.30 uur in de BMV de Vlieger.
Informatie bij Anja Spreuwenberg,
tel.: 0614 945 967

Werkgroep senioren

De leden van de senioren groep komen bij elkaar op de donderdagmiddagen van 13.30 tot 16.30 uur in de Vlieger. Er is een wisselend programma. Denk hierbij aan lezingen, muziek, spellenmiddagen, gezellige middagen.
Informatie kunt u krijgen bij Marianne Isenborghs,
tel.: 045 - 522 98 99

Beweegclub

Als je je spieren goed los wil maken, wil bewegen op muziek, werken met elastieken, gewichten of werken aan je conditie en je spieren soepel houden, ben je welkom bij de beweegclub. Maandagavond tussen 18.30 en 19.30.
Voor info en locatie:
Informatie bij Hilde Stribos, tel.: 0620 507 515

Koor Sing4Joy

Sing4Joy heeft een breed repertoire variërend van populair tot kerkmuziek.
De repetities zijn altijd op woensdagavond van 19.30 tot 21.00 uur in de Vlieger.
Informatie bij Fenny Rademakers,
Tel.: 0613 861 417

Computerclub

In onze computer- en tabletlessen leert u omgaan met verschillende aspecten van pc's, laptops, tablets en smartphones. De lessen zijn voor beginners en gevorderden.
Vanaf 8 augustus kunt u weer vrijblijvend een kijkje komen nemen op de dinsdagavonden in BMV de Vlieger tussen 18:30 en 20:30 uur, Maria-Gewandendenstraat 24.
Heeft u vragen? Stuur u dan een e-mail naar: computerclubsbmg@mariagewanden.nl.

ACTIVITEITEN van de SBMG